

35. Bálint L.B., Varga T., Domány B., Bódis J.:
Hysteroscopia jelentősége a vérzészavarok kezelésében
Magyar Nőorvosok Lapja 71. 127-130. 2008.

A témahez nem kapcsolódó előndások:

36. Domány B., Varga P.:
Idő előtti burokrepédés; előzmények és következmények
Fiatal Orvosok Országos Konferenciája, Miskolc 1985. október
37. Domány B., Varga P.:
Változó nézetek az idő előtti burokrepédés etiolójában és kezelésében
SZMT-EDSZ Fiatal Orvosok Tudományos Fóruma, Pécs 1986. november
38. Domány B., Varga P.:
Idő előtti burokrepedést megelőző tényezők
Perinatológiai Kongresszus, Székesfehérvár 1992. május
39. Kelemen A., Pejtsik B., Domány B., Tóth Zs.:
Az emelkedett anyai szírum AFP szint összefüggése bizonyos terhességi
szövödmények előfordulásával
Perinatológiai Kongresszus, Székesfehérvár 1992. május
40. Kelemen A., Pejtsik B., Domány B., Szeredyay Z.:
Terhsgondozási laboratórium szerepe a prenatális diagnosztikában és
egyes terhességi kimenetelek előjelzésében
Magyar Nőorvos Társaság 25. Nagyülése, Debrecen 1994. március
41. Varga T., Borsay P., Domány B., Ruzicska Zs.:
Tapasztalataink a köldökzsínör és az art. cerebri med.Doppler vizsgálatával
Magyar Nőorvos Társaság 25. Nagyülése, Debrecen 1994. március
42. Kelemen A., Pejtsik B., Domány B., Szeredyay Z.:
Egyeséges matematikai formula az anyai sc-AFP és HCG-szintjéről anyai
testsúly és dohányzás alapján történő korrekciójára
Perinatológiai Kongresszus, Pécs 1995. május
43. Borsay P., Domány B., Varga T., Ruzicska Zs.:
Flowmetriás vizsgálatok, új lehetőség a magzat intrauterin monitorizálásában
Perinatológiai Kongresszus, Debrecen 1996. május
44. Kelemen A., Pejtsik B., Domány B., Rappay G.:
Correction formula for MSAFP and MS-HCG according to maternal
weight and smoking
EAGO Kongresszus, Budapest 1996. június

45. Varga P., Domány B., Ruzicska Zs., Bódis J.:
Hasi méheltávolítás szövetkímélő kivitelezése Stark (Misgav-Ladach)
módszerével
Magyar Nőorvos Társaság 26. Nagyülése, Pécs 1998. április
46. Ruzicska Zs., Varga P., Domány B., Bódis J.:
Császármetszés szövetkímélő kivitelezése Stark (Misgav-Ladach) módszerével
Magyar Nőorvos Társaság 26. Nagyülése, Pécs 1998. április
47. Varga P., Ruzicska Zs., Domány B., Bódis J.:
A Michael Stark szerint végzett császármetszésekkel szerzett első három éves
tapasztalataink
EAGO Magyarországi Szekciójának IX. Kongresszusa, Szeged 1999. május
48. Varga P., Domány B., Bódis J.:
Hasi méheltávolítás Stark szerint
MNT Délnyugat-Dunántúli szekciójának V. Kongresszusa, Zalakaros 2003.
szeptember
49. Varga P., Domány B., Bódis J.:
A Misgav-Ladach (Stark) féle hasi méheltávolítások tapasztalatai
MNT Délnyugat-Dunántúli Szekciójának VI. Kongresszusa, Siófok 2004. június

50. Domány B.:
Műtéti eredményesség a hosszú távú betegkövetési adatok alapján
PTE ÁOK és ETK kreditpontos továbbképző tanfolyama, Pécs 2008. november

Tízévellettel Dr. Domány Balázs

**A női kismedencei helyzetjavító műtétek alkalmazása inkontinencia
urinac során és ezek hatása az életminőségre**

Egyetemi Doktori (Ph.D.) értekezés tézisei

Dr. Domány Balázs

Doktori iskolavezető:

Dr. Bódás József egyetemi tanár, MTA Doktora

Programvezető:

Dr. Sulyok Endre egyetemi tanár, MTA Doktora

Témavezetők:

Dr. Bódás József egyetemi tanár, MTA Doktora

Dr. Boncz Imre egyetemi docens

Pécsi Tudományegyetem Egészségtudományi Kar

Baranya Megyei Kórház Szülészeti és Nőgyógyászati Osztály

2008.

I. Bevezetés

A női vizelettartási zavari népbetegségnek tekinthetjük. Egyes felmérések szerint a 40 éves korosztálynál 5%, az 50 éveseknél 10%, a hatvan évi betöltöttknél már 25% vagy ennél több az inkontinencia gyakorisága a női populációban, amely komoly panaszokat okoz a betegek számára.

Mikor is beszélhetünk vizelettartási zavarról? Az inkontinencia urinac akarattól független, objektíven kimutatható vizeletvesztés a húgycsőön keresztül, amely szociális és higiénés problémát okoz.

Több fajtáját különböztethetjük meg: a leggyakoribb a *stressz inkontinencia*, a betegek 50 %-a számol be ilyen típusú vizeletvesztségről. Ilyenkor fizikai aktivitásra, hasi nyomás váratlan fokozódására (köhögés, nevetés, lépésre való fel vagy lelépés, futás, torna) jelentkezik vizeletvesztés. Az intraabdominalis nyomásfokozódás következtében kialakult intravesicalis nyomás meghaladja a maximális záró húgycsönyomás értékét. A másik leggyakoribb formája az inkontinenciának az *urge vagy készteréses* típus. Ez kb. 20% gyakoriságban jelentkezik az inkontinenciák során. Ilyen esetben erős, nem elnyomható vizefési ingerhez társul vizeletvesztés, az esetek drámai többségében jó zározom-funkció mellett.

A harmadik, szintén 20% gyakorisággal előforduló vizelettartási zavar a *kevert típusú*, mely a stressz és az urge panaszok együttes jelentkezése során jön létre.

Az inkontinenciák ritkább formája a *reflex inkontinencia*, amely 5%-ban fordul elő neurogén betegség, állapot következtében. Az alsó húgyúti obstrukció miatt túltelődött húgycső csatlében a *tálfolyásos inkontinenciát* találkozunk, amely szintén kb. 5% gyakorisággal jelentkezik.

A leggyakoribb, stressz inkontinencia esetében műtéttel kell végezni, amiennyiben a gáti redukáció, medencelenk torna (PPE), biofeedback, valamint az elektrostimuláció eredménytelen. Több mint száz antiinkontinenes műtéttel ismerünk. Ezeket három nagy csoportba osztályozhatjuk:

- *Hüvelyi* (kolpoperincorthaphia, kolpopathaphia stb., Szemesi plastika, hengerlebeny plastika, TOT, stb.)
- *Hasi* (kolposuspensió sec Burch, colpopexia, cseknek laparoscopos formáját is ismerjük stb.)
- *Kombinált* (Gittes, Slamey, Raz, TVT, stb.)

Ezeket a műtéteket egyéb beavatkozásokkal is lehet kombinálni. Osztályunkon leggyakrabban a hasi méheltávolítást és a hüvelyesnek felfüggesztést Burch műtéttel, a hüvelyzáró Neugebauer-LeFort műtétet Gittes-féle kolposuspensios műtéttel egészítettük ki. Endoscopos beavatkozást is kombináltuk, úgymint a laparoscopos ventrosuspensiót Gittes-féle kolposuspensióval.

A kevert típusú vizelettartási zavaroknál a fenti műtétek mellett a gyógyszeres terápia is javasolt, hogy a betegek panaszai megszűnjenek. Az urge típusú inkontinenciák esetében leggyakrabban anticholinerg hatású szereket adunk, de szóba jönnek kalcium csatornablokkolók, antidepresszansok, alpha adrenoreceptor antagonisták, béta adrenoreceptor agonisták, vasopressin analóg szerek, ösztrogénök stb.

A konzervatív kezelés része még a viselkedés terápia, mely során a jól együttműködő beteg esetén hólyagirányít (vizesi tréning) alkalmazhatjuk, melynek célja a hólyagkontroll javítása és a vizelések közötti időtartam meghosszabítása, így a vizelések számának csökkenése.

Iratékonys lehet még az elektrostimuláció, mellyel javíthatjuk a medencefenéki izomfunkciót és csökkenhetjük detrusor hyperaktivitást.

2. Célkitűzések

A Baranya Megyei Kórház Szülészeti és Nőgyógyászati Osztályán 1996 óta végzünk többfajta antiinkontinenes műtétet. Tapasztalatainkat részletesen a későbbiekben szeretném kifejteni. Ezekkel a beavatkozásokkal a következő céltitűzéseink voltak:

- A különböző műtéti beavatkozások mityen hatékonysgájak, és memyire tartós hatásúak?
- Milyen szövődmények alakultak ki, és ezeket hogyan lehet elhárítani vagy kivédeni?

- A nemzetközi szakirodalomban olvasott műtéti eredményeket a mi beavatkozásainkkal el tudtuk-e érni?
- A betegek elégedettségét melyik műtéti beavatkozás nyerte el és hogyan változtatta meg életminőségüket?
- A hüvelyi, a hasi vagy a kombinált műtéteket célszerű elvégezni a jobb eredmények elérése érdekében?

3. Betegek vizsgálati módszerei

3.1 Betegek vizsgálat

Osztályunkon 1996 óta végezzük a különböző antiinkontinenes műtéteket. A kivizsgálás megfelelő protokoll szerint történt. A betegkről egy részletes *anamnézis* vettünk fel, amely kiterjedt az előzetes nőgyógyászati és szülészeti eseményekre (vetélés, terhességmegszakítás, szülések, műtétek).

Ezt követően a betegeket részletesen kikerdeztük nőgyógyászati panaszairól és az általunk módosított *Gaudenz-féle kérdőívet* is kitölthetők, amely sokat segített abban, hogy eldöntsük azt, hogy a betegek - nagy valószínűség szerint - stressz, urge, vagy kevert típusú vizelettartási zavarban szenvednek.

Ezt követően a *nőgyógyászati vizsgálat* során kiderült, hogy a pácinsnél van-e valami anatómiai eltérés, amely a panaszait okozhatja (cystokele, rectocele, descensus, prolapsus).

Hasonkor végeztük el az onkocytológiai koncvtétel is, amennyiben a betegnek nem volt érvényes nőgyógyászati rákzsűrői eredménye.

A számoszt Foley-katéter hólyagba történő felhelyezése után meg tudtuk megnézni a *húgycső-hosszát*, mely normális esetben 4 cm körül van.

A beteg további kivizsgálása során a *Bonney* és a *Valsalva stressz-teszteket* végeztük el:

- Pozitív Bonney-teszt esetében a beteget köhögöttük és a vizeletcserepegés a hólyagnyak ujjjal történő megemelésével megszűnt.

- a Valsalva teszt akkor volt pozitív, ha húgycsőben helyezett vanta-tupfer a vízszintes alaphelyzetből 30°-al felfelé mozdult, ha a beteg nyomni kezdett.

Ezt követően, *UH vizsgálatot* végeztünk (Siemens SI 450, 3,5 MHz konvexfej), mely során a beteget felszólítottuk, hogy préseljen és kóros esetben a hólyagalap legalább 3 cm-t süllyedt. A kivizsgálás végén a betegeknél *vizelet bakteriológiai vizsgálatot* is végeztünk, és pozitív esetben célzott antibiotikumos kezelést alkalmaztunk.

A betegek a műlét előtt és után 2 hétag naponta 3x1mg estriol (Ovestin) tabletta szedtek folyamatosan.

Abban az esetben, ha a betegnél az inkontinencia recidivált vagy TTV-műtétet tervezünk, elvégeztük az *urodynámiai vizsgálatot*, amely az alsó húgyutak funkcionális vizsgálata.

3.2 Műtétek

Kolpoperineorrhaptia

A Baranya Megyei Kórház Sztárezeti és Nőgyógyászati osztályán 1996-tól 2007-ig 345 kolpoperineorrhaptiát (hüvelyplasztika) végeztünk. A betegek átlagéletkora 62 év (a legfiatalabb 42, a legidősebb 81 éves) volt.

A műlétel 334 esetben (97%) Laryngealis-maszk anaesthesia segítségével, míg a fenn maradó 11 esetben (3%) spinális anaesthesiaban végeztük. A műtétet cycto-rectocele illetve a hozzákapcsolódó stressz inkontinencia miatt végeztük.

Gittes-műtét

A Gittes-műtétek eddig 42 esetben végeztünk osztályunkon, ebből 13 esetben laparoscopios ventrosuspensióval és 15 alkalommal Neugebauer-LeFort műtéttel kombinálva. A betegek átlagéletkora 59 év (a legfiatalabb 45, a legidősebb 76 éves) volt.

A beavatkozásokat 27 esetben (64%) spinál anaesthesiaban, 15 esetben (36%) intratracheális-narkozisban végeztük. A Gittes-műtétet önmagában, azoknál a betegeknél végeztük el, akiknél korábban már volt hüvelyplasztikai beavatkozás, de panaszai recidiváltak és a stressz inkontinenciájuk továbbra is megmaradt.

Gittes és a Neugebauer-LeFort műtét

Ezt a beavatkozást 15 esetben alkalmaztuk, mindenkorban spinális anaesthesiaban. A műtétet olyan betegeknél végeztük, akiknek III. illetve IV. fokú méheliősségük volt – házasléteket már nem éltek – de méhükhoz ragaszkodtak. Ilyen esetben előzetesen fr. curetagéti végeztünk és negatív szövettani lelet birtokában történt meg a beavatkozás.

Először az előbb ismertetett Gittes-műtétet végeztük el, majd ezután a Neugebauer-LeFort által leírt beavatkozást.

Laparoscopos ventrosuspensió és a Gittes-műtét

Ezt a kombinált beavatkozást 13 alkalommal olyan betegeknél végeztük el, akiknek III. illetve IV. fokú uterusz prolapsusuk volt, de méhük megtartásához ragaszkodtak. A műtét minden esetben intratracheális-narkozisban történt.

Burch-műtét

1997-től a Burch-féle kolposuspensiót 65 alkalommal végeztük osztályunkon, ebből 36 esetben hasi méheltávolítással (hypermenorrhoea, dysmenorrhoea, és myoma meglété miatt) és 17 esetben hüvelycsönk-fixációval kombinálva. A hüvelycsönk prolapsusok kialakulása előtt korábban 7 esetben hasi és 10 esetben hüvelyi méheltávolítás történt. A nem megfelelő hüvelyesonkrögzítés és kötőszöveti gyengeségek köszönhetően a fenti el változás jött létre, amelyhez stressz

inkontinencia is járt. A betegek átlag életkora 55 év (legidősebb 63, a legfiatalabb 46 éves) volt.

Önálló Burch-műtétet olyan esetekben végeztünk el, ha a betegek stressz inkontinenciáját - ilyenkor által igazolt - urethra hypermobilitás okozta.

A beavatkozások minden esetben intratracheális narkózisban történtek.

Abdominalis hysterectomia és a Burch-műtét

Az eddig elvégzett 36 műtétet intratracheális narkózisban végeztük. Ezt a kombinált beavatkozást, olyan esetekben alkalmaztuk, ahol a betegeknek a stressz inkontinenciájuk mellett visszatérő vérzési rendellenességük és myomás uterusuk is volt.

A hüvelycsönk felülgörgetés és Burch-műtét

Ezt a kombinált műtéteit 17 olyan esetben végeztük intratracheális narkózisban, ahol a betegeknél hüvelycsönk prolapsus és vizelettartási zavar alakult ki. Korábban 7 esetben hasi és 10 esetben hüvelyi úton történt méheltávolítás, de a nem megfelelő hüvelycsönkrögzítés és a kötőszöveti gyengeségük miatt a betegeknél a fenti változás jött létre.

TVT-műtét (tension-free vaginal tape)

Osztályunkon eddig csak 20 TVT-műtétet tudtunk elvégezni, mivel OEP-en keresztül csak ennyi engedélyezett kontingensthez jutottunk az elnúli időszakban. A beavatkozásokat spinál anaesthesia mellett végeztük el, előzetesen urodynámiás vizsgálattal is igazolt, recidív stressz inkontinenciában és hólyagnyak elégtelenségben szenvedő betegeknél. A betegek átlag életkora 62 év (a legidősebb 73, a legfiatalabb 55 éves) volt.

A Gynecare TVT feszültségszintes, hálós szerkezetű szalag, amely műtétileg került beültetésre a hüvelyfalon keresztül a hólyagnyak és az urethra alátámasztására.

4. Eredmények

1996-tól kezdve *345 kolpoperineorrhaphid* végeztünk osztályunkon, ez az összes antiinkontinens műtétek 73%-a. A posztoperatív szakban a leggyakoribb szövődmény 62 (18%) esetben a cystitis kialakulása volt. A második leggyakoribb szövődmény 40 (11,5%) esetben a posztoperatív vizelettartási zavar létrejötte volt. Az alsó hügyuti obstrukció kizárása céljából cystoskópiát végeztünk, amely során 4 esetben urethra szűkületeit diagnosztizáltunk. Ezért a mellőz hüvelyfalba helyezett Stoeckel-öltések eltávolítására kényszerültünk. A többi 36 beteg dysuriás panaszait a napi háromszor adott 60 mg pyridostigminac (Mestinon) tablettaival sikeresen megoldottuk.

- A 4 hetes kontroll vizsgálat során a pácienscink vizelettartási zavaráról nem számoltak be.
 - A 12 hónapos kontroll vizsgálatra már csak 269 (78%) betegről tudtunk adatokat begyűjteni. A betegek 71,7%-a (193-an) vizeletüköt jól tudták tartani. A páciensek 28,3%-a (76-an) ismét különböző mértékű vizelettartási panaszokról számoltak be. Ezeknél a betegeknél 41%-ban (31 esetben) már anatómiai eltérés (cystocele) is kialakult. A felajánlott más antiinkontinens műtéthez csak 14 beteg egyezett bele. Ezután 5 esetben *Gittes*, 4 esetben *Burch* és 5 esetben *TVT*-műtétet végeztünk.
 - Az öt éves kontroll vizsgálatra az eredetileg operált betegek 45%-a (155) jött el és számolt be egészségi állapotáról. Ekkor a megjelent betegek 57%-a (88) panaszmentes volt. A betegek 43%-a (67) ismét enyhie, közepes és súlyos vizelettartási zavaráról parászkodott.
- Ezt követően 32 beteg (48%) vállalkozott újabb műtétre, akiknek közepes vagy súlyos, recidíváló inkontinenciája alakult ki. Ezután megfelelő kivizsgálás és clökészítés után más antiinkontinences beavatkozást végeztünk, 9 esetben *Gittes*, 8 esetben *Burch*, és 15 esetben *TVT*-műtétet.

A vizsgált időszakban osztályunkon 42 Gittes-műtést végeztünk el. A műtét közben a tfik behelyezése során 4 (9,5%) esetben történt hólyagsérülés, amelyet a kontroll cystoscopia alkalmával vettünk észre.

A korai posztoperatív szakban 3 (7,1%) alkalommal alakult ki symphyzis körül gyulladás. Ebben az esetben 4-5 napon keresztül 3x625 mg Amoxicillin, Clavulanic acid (Augmentin) és 3x25 mg Diclofenac (Voltaren) adtunk, melynek hatására a betegek panaszmentessé váltak. Lábban az időszakban a műtét közbeni katéterezések és cystoscopiák következtében 5 (12%) esetben acut hólyaghurut is kialakult. A műtétek követő napon az állandó katéter (Foley) eltávolítása után, 2 (4,7%) esetben a betegeknél vizeleti képlencség alakult ki. Az alsó hügyi obstrukció kizárása céljából cystoskopiat végeztünk, amely negatív eredményt adott. A problémát gyógyszeres terápia (3x60 mg pyridostigmine [Mestinon] tabletta) mellett sem tudtunk megoldani, ezért suprapubikus-drain felhelyezésre kényszerültünk. A drain 2 napig volt fenn, amíg a hólyagban a reziduális volumen 50 ml alá nem került. Ez követően a betegek megfelelően, spontán vizeleztek.

- Az 1 hónapos kontroll során a 12 tisztán Gittes-műtőnél átesett betegeknél inkontinens panaszai nem voltak. Három beteg enyhe alhasi fájdalomról számolt be, ami a feszülő „buroköltsnek” tudható be. A fájdalomcsillapító tabletta (3x500 mg Metamizole sodium [Panaalgorin]) adása jó hatással volt a betegek panaszaira.

Azon betegek közül, akiknek ventrosuspensióval kombinált műtete is volt (13), már 5 (38,5%) panaszkodott alhasi fájdalomról. Ehhez az arányhoz a laparoscopiás beavatkozás során behelyezett szuszpenziós öltések is hozzájárultak.

A Neugebauer-LeFort műtéttel kombinált Gittes-féle kolposuszpenziós beavatkozásban átesett betegek (15) közül, az 1 hónapos ellenőrző vizsgálatok során 5 (33,3%) személy panaszkodott szintén alhasi fájdalomról. A fent említett fájdalomcsillapító terápia hatására a panaszok megszűntek.

- A 12 hónapos ellenőrző vizsgálatra 39 beteg jelentkezett. Ekkor már 6 páciens (15,3%) inkontinens panaszokról számolt be. Elmondásuk alapján az elmúlt egy évben, több mint 10 kg-ot fogytak, és ez oka lehetett a panaszok kialakulásának, mivel a szuszpenziós öltések a vékonyabb hasfájvastagság miatt meglazultak.

A ventrosuszpenzióval kombinált Gittes-műtétes betegeknél (13) az uterusuk jól fixált helyzetben volt tapintható, fájdalmakról és inkontinens panaszokról nem számoltak be.

- A 60 hónapos kontroll vizsgálaton már csak 30 (71%) beteg adatait tudtuk felvenni. Ezek közül 21 (70%) beteg nem panaszkodott vizelettartási zavarról. A betegek 30%-a (9 páciens) beszámolt vizelettartási zavarról, de enyhe inkontinenciájuk és rossz belgyógyászati státuszuk miatt az újabbi beavatkozástól már elzárkóztak.

Osztályunkon 1997 óta 65 Burch-műtést végeztünk el. A Burch-műtőt során 2 (3%) alkalommal volt hólyagsérülés, amelyet azonnal észrevettünk és többrétegű varratsoirat elláttunk. A posztoperatív-szakban 10 esetben (15,3%) alakult ki a betegeknél acut cystitis, melyet céltossan antibiotikumos kezelés után elimináltunk. A műtétek követő korai időszakban 3 betagnél (4,6%) átmenetileg, urge típusú inkontinencia jött létre, amelyet anticholinerg hatású tablettaival (3x4,5 mg Oxybutinin [Uroxal]) meggyójtottunk.

- 1 hónapos kontroll-vizsgálat során 5 (7,6%) beteg panaszkodott alhasi fájdalomról, amely a kolposuszpenziós-öltéseknek tulajdoníthatóak és non-steroid gyulladáscsökkentő tabletta (3x25 mg Diclofenac [Voltaren]) hatására a panaszok megszűntek. A hüvely melltsőfala jól fixált helyzetben volt tapintható, a műteti terület per primam gyógyult.

- a 12 hónapos ellenőrző vizsgálatkor 59 beteg állapotát tudtuk felmérni. Ezen betegek közül csak 6 (10,1%) páciens panaszkodott enyhe inkontinenciáról, amelyet csak idönként és nehezebb fizikai munka mellett vettek észre.

- A műtétet követő 60 hónapos kontroll-vizsgálatra addig a betegek 69%-a jelent meg, ez 45 beteget jelent. Ezek közül 9 beteg (20%) számolt be inkontinenciáról, melyből 6 enyhe fokú és 3 közepes fokú vizelettartási zavar volt. Az enyhe inkontinenciával rendelkező betegeknél a hüvely vagy a hüvelycsonk jól tartott és kellőképpen alátámasztotta a hólyagalapot.

A kontroll vizsgálat során megjelent betegeknél 5 esetben (11,1%), ekkor már észleltünk rectocele kialakulását, melyet a Moschcowitz szerint leírt műtéttel oldottunk meg.

A 20 elvégzett *TVT* (*tension-free vaginal tape*) műtét után egy esetben alakult ki posztoperatív vizeletüritési probléma. A korábban leírt gyakorlatnak megfelelően cystoscopiát végeztünk, mely során az alsó húgyuti obstrukciót kizártuk. A beteg panaszát 3x60 mg Pyridostigmine (Mestinon) tabletta adása után szánálni tudtuk, így a probléma biztosan nem a TVT-szalag túl fesztes vagy szoros beültetésének a következménye volt. Nálunk a leggyakrabban kialakult szövödmény az acut cystitis volt. A 20 beavatkozást követően 3 esetben (15%) találkoztunk ezzel a körképpel, melyet céltossan antibiotikumos kezeléssel megszüntetünk. Ritkábban fordult elő a kolposuszpenziós beavatkozást követő urge inkontinencia, amiely esetükben 2 (10%) alkalommal jelentkezett posztoperatívan. Ilyenkor pár napig 3x4,5 mg Oxybutynin (Uroxal) tabletta adásával a betegek ilyen irányú panaszait elüminálai tudtuk.

- az 1 hónapos kontroll vizsgálat során 3 beteg (15%) panaszkodott alvasi fájdalomról. Egyébként panaszmentesek voltak, vizelettartási zavaráról, az elmaradt időszakban lázról, hólyaghurutról nem számoltak be.
- az 1 éves ellenőrző vizsgálatokon - melyen 19 beteg vett részt - csak 2 (10,5%) páciens tett említést enyhe, nehéz fizikai munka során jelentkező, ritkán előforduló inkontinenciáról.
- a 60 hónapos kontroll vizsgálaton beteg nem volt részt, mivel az elvégzett műtétek óta ennyi idő nem telt el. Így a TVT-műtét őt év utáni eredményességről illetve hatékonyiságáról beszámolni nem tudok.

5. A beavatkozások hatása az életminőségre

Egy év után a betegek 76,6%-a, őt év után 63%-a volt, akik a sikeres műtét miatt pozitívan éltek meg az életminőségükben történt változást.

Ez azt jelentette, hogy a betegeknek vizelettartási zavaruk nem volt, naponta 3-4 óránként kell vizelniük és éjszaka nem ébrednek fel vizesi inger miatt. Egy év után a kontroll vizsgálatokon összesen 386 beteg jelent meg és ezek közül 39 (10,1%) ismét enyhe fokú inkontinenciáról számolt be. Ezek a betegek szintén pozitívan éltek

meg az életükben történt minőségi változást, mivel az állapotuk lényegesen javult a műtét előttihez képest.

A 12 hónapos ellenőrző vizsgálatkor 51 (13,2%) beteg panaszkodott közepes vagy súlyos inkontinenciáról. Vizelettük gyakran először először a menopauza, nevetéskor, köhögéskor. Betétei szintje állandóan kellett viselniük. Közülük 14 beteg (3,6%) fogadta el a másfajta anti-inkontinens beavatkozás elvégzését (5 Gittes, 4 Burch, 5 TVT-műtét). A többi 37 páciens (9,5%) nem vállalta az újabb műtéti. Nekik - amennyiben nem volt kontraindikált - Ovestin tabletta írtunk fel (napi 3x1 mg estriol), melyre panaszai enyhültek.

- Az öt éves kontroll vizsgálatokra összesen 230 beteg adatait tudtuk feldolgozni, közöttük 85 (37%) számolt be inkontinens tünetekről. A betegek 8,7%-a (20) panaszkodott enyhe fokú vizelettartási zavarrról. Ők csak rövidtávú fizikai munka során vették észre idönként a vizelettük előszemélyiséjét. Éjszaka nem kellett gyakran WC-re menniük, belélet ritkán kellett használniuk, és a műtét sikereséget 75-85%-ban állapították meg.

Összesen 32 (13,9%) betegenél végeztünk el újabb antiinkontinens-beavatkozást, ami 9 esetben Gittes, 8 esetben Burch, és 15 esetben TVT-műtét volt.

A betegek 14,3%-a (33) nem vállalta az újabb műtéti. Ők más betegségekre hivatkozva, valamint része az újabb, sikertelen műtéti proceduráról elhárították a felajánlott beavatkozást. A terápiát sikertelemek tartották, az állapotuk nem változott a műtét előttihez képest, és rendszeres belétviselőkké váltak.

Összességébe megállapíthatjuk, hogy a sikeres vagy nagyrészt sikeres beavatkozások után, a betegek jelentős százalékánál (87-72%), pozitív életminőség változás alakult ki.

6. A céllitüzések eredményei és megállapításai

Az elvégzett antiinkontinens műtétekkel kapcsolatban, a céllitüzéscinkben leírt kérdésekre a következőket tudom válaszolni.

- A kolpopericorrhaphia hatásossága illetve eredményessége nálunk 1 év után 71,8% volt, az 5 éves pedig 57% volt. Ez közel ugyanaz az eredmény, mint amit ilyen beavatkozások során mások is elértek. A leggyakoribb szövődmények az acut hólyaghurut és a vizeletüritési zavar volt, melyet megelőzni nem tudtunk, de megfelelő gyógyszeres kezeléssel vagy pár esetben a Stoeckel-öltések ellátvállításával hamar megoldottunk.
- A Gittes-műtétek során, ami 84,7%-os hatékonysságot jelent 1 év után, és 5 év után pedig 70%-ot, ami tényesen jobb eredményet adott a nemzetközi irodalomban olvasottnál. Bergman és Kondo 35-43% intítéti eredményességről számolt be 8 éves nyomonkövetés után. A különbséget annak tudtuk be, hogy a hurokötést a m.recti abdominis fasciájába helyeztük, ami stabilabb felüggcsírt biztosított a hüvely mellsőfalának. A műtétek során és után leggyakrabban kialakult szövődmény, a hólyaghurut, a hólyagsérülés, a symphysis körül periostitis, és későbbiekben az alhasi fájdalom volt. Ezeket időben felismerve és megfelelő gyógyszeres terápiát alkalmazva, a panaszokat hamar clinicálni tudtuk.
- A mai idők a leghatékonyabb és legkorábban antiinkontinens műtétei a Burch illetve a TTV-műtétek, melyek kiváló hatásnosságát mi is tapasztaltuk. Az eredményeink is ezt igazolják, mivel 89,9%-ban illetve 89,5%-ban hatásos egy év után. A Burch-műtétnél az öt év utáni hatékonyág 80% volt. A TTV-műtéttel kapcsolatban 60 hónapos kontroll vizsgálati eredményt nem tudtunk közölni, mivel a beavatkozások után ennyi idő még nem telt el.
- Szövődmények kis számban alakultak ki, amely alhasi fájdalom és átmeneti posztoperatív urge inkontinencia volt, és konzervatív terápiával ezeket jól tudtunk kezelní.
- A betegek életminőségének változása után érdeklődve a kontroll vizsgálatok sorában megállapíthatjuk, hogy azoknál a betegeknél, akiknél az inkontinencia nem recidivált - egy év után 76,6%-ban, öt év után 63%-ban - és panaszai megszűntek, nagyon elégdedek az életükben történt ilyen irányú változással. Még azok a betegek is pozitívan értékelték a műtét után kialakult helyzetet, akiknek enyhe fokú inkontinenciájuk lett posztoperatívan és idünktől hetétet kell viselniük. Ez a

- betegecsoport baráti körben és ismerőseik számára bátran ajánlotta valamelyik antiinkontinens beavatkozást.
- Sajnos még mindig azok vannak többséghen, akik szégyenérzéktük vagy a könyezetükben hallott kedvezőtlen tapasztalatok miatt, nem fordul orvoshoz és inkább „szenned a vizelettartási zavartól”.
- Célkitűzésein során írt kérdések között szerepel, hogy a hüvelyi, a hasi vagy a kombiált műtétekkel célszerű elvégezni. Az indikáció attól függött, hogy a betegeknek milyen egyéb, számukra kellemetlen nögyógyászati panaszai voltak még. Átmenyiben vérzészavar, myoma, hüvelyfal vagy hüvelycsonk stillyedés is társult a vizelettartási zavarhoz, ilyen esetekben végeztük el a különböző kombinált műtéteket.

8. Publikációs jegyzék

A témával kapcsolatos angol könyemények:

1. Bódis J. Domány B. Török A. Buzogány I. Götz F.: Modified Gittes needle colposuspension method complemented with the laparoscopic ventrosuspension of the uterus for the treatment of stress incontinence associated with stage III. or IV. pelvic organ prolapse *Am. J. Obstet. Gynecol.* 1997. Volume 176. number 6. 1394. IF: 2,518

2. Domány B. Bódis J.: Colposuspension and the possibility of recidive cystocele *Am. J. Obstet. Gynecol.* 1997. Volume 177. number 4. 982 - 983. IF: 2,518

3. Domány B. Bódis J.: Recent results of operations performed on patients with stress urinary incontinence in our department *Am. J. Obstet. Gynecol.* 2001. Volume 184. number 2. 245. IF: 2,518

4. Domány B. Koppán M. Bódis J.: Results with colposuspension by the Burch procedure in our practice *Am. J. Obstet. Gynecol.* 2002. Volume 186. number 5. 1108. IF: 2,518

5. Domány B. Koppán M. Bódis J.: Experience with combined surgical treatment in cases of prolapse of pelvic organ *Am. J. Obstet. Gynecol.* 2004. Volume 191. number 4. 1505-1506. IF: 2,518

A témával kapcsolatos magyar könyemények:

6. Domány B. Buzogány I. Bódis J.: A percután pubovaginális kolposuspensió módosított megoldásának kezdeti tapasztalatai *Magyar Nőorvosok Lapja* 61. 207-210. 1998.

7. Domány B. Bódis J.: A Burch-féle kolposuspensió alkalmazása stressz inkontinens betegeknél *Magyar Nőorvosok Lapja* 61. 395-397. 1998.

8. Domány B. Bódis J. Buzogány I.: Kombinált endoszkópos műtéti beavállozás descendált uterus esetében stressz inkontinens betegeknél *Magyar Nőorvosok Lapja* 62. 357-361. 1999.

9. Domány B. Bódis J.: Hiszterektómia után kialakult hüvely-prolapszus kombinált műtéti megoldása *Magyar Nőorvosok Lapja* 63. 319-321. 2000.

10. Domány B. Bódis J.: A Neugebauer-Lerförl műtét és a Gittes-féle kolposuspensió alkalmazása profabált uteruszu betegeknél *Magyar Nőorvosok Lapja* 65. 31-33. 2002.

11. Domány B. Koppán M. Bódis J.: A kombinált, rekonstruktív műtétek alkalmazása a női kismedencei szervek helyzetváltozásai során *Magyar Nőorvosok Lapja* 66. 223-226. 2003.

12. Domány B. Koppán M. Répásy I. Bódis J.: A Pelvicel (kollagén implantátum) beültetésével szerzett tapasztalataink stressz inkontinens betegeknél *Magyar Nőorvosok Lapja* 68. 191-193. 2005.

A témával kapcsolatos előadások:

13. Bódis J. Török A. Domány B. Varga T.: Combination of Stamey's colposuspension with ventrosuspension of uterus to treat stress incontinence caused by descended and retrodisplaced uterus *5th Congress of the European Society for Gynaecological Endoscopy, Bratislava 1996. sept.*

14. Buzogány I. Domány B. Bódis J. Török A. Götz F.: Modified Gittes needle colposuspension method complemented with the laparoscopic ventrosuspension of the uterus the treatment of stress incontinence associated stage II or IV pelvic organ prolapse *9th Urology World Congress Hungary, June 25-28, 1997. Budapest.*

15. Bódis J. Domány B. Török A. Varga T.: Prolapsushoz társuló inkontinencia minimal invazív megoldása *V. Magyar Nőgyógyászati Endoszkópos Kongresszus, Budapest 1997. szeptember*

16. Domány B. Buzogány I. Bódis J.: Tapasztalatok a stressz és az urge inkontinencia megkülönböztetésére használt kérdőívvvel *Magyar Nőorvos Társaság 26. Nagyülése, Pécs 1998. április*

17. Domány B. Bódis J. Buzogány I.: Endoscopic beavatkozással járó műtéti megoldások stressz inkontinens betegeknél
MNET VI. Kongresszusa Szeged, 1998. szeptember
18. Domány B. Bódis J. Buzogány I.: Percután pubovaginális colposuspensió alkalmazása női stressz inkontinens betegeknél
MNET VII. Kongresszusa Budapest, 1999. október
19. Domány B.: A női vizeletartási zavarok diagnosztikája és terápiája
PTÉ ÁOK Családorvastani Tanszék továbbképző előadása, 2000. október
20. Domány B. Bódis J. Varga T.: A Gittes-féle kolposuszpenzió és a Neugebauer-Lel'ort műtét alkalmazása prolabált uteruszu betegeknél
„Határterületi Mikroinvazív Beavatkozások” II. Konferenciája, Tihany 2001. április
21. Domány B. Bódis J. Varga T.: Kombinált műtéti megoldás alkalmazása prolabált uteruszu betegeknél
EAGO Magyarországi Szekciójának XII. Kongresszusa, Pécs 2002. június
22. Domány B. Varga P. Bódis J.: Gittes féle kolposuszpenzió és a hüvelyzáró műtét kombinált alkalmazása előesett női esetében
MNT Délnyugat-Dunántúli Szekciójának V. Kongresszusa, Zalakaros 2003. szeptember
23. Domány B. Varga P. Bódis J.: A descendált uteruszhoz társuló stressz inkontinencia kombinált műtéti megoldása
MNT Délnyugat-Dunántúli Szekciójának VI. Kongresszusa, Siófok 2004. június
24. Domány B. Varga T. Hartmann T. Bódis J.: A Pelvicot (kollagén implantátum) alkalmazása női stressz inkontinenes betegeknél
Magyar Nőorvos Társaság XXVIII. Nagygyűlése Szeged 2006. május
- A témahez nem kapcsolódó közlemények:*
25. Varga P. Domány B. Szereday Z.: Idő előtti bürökrepédés: előzmények és következmények
Magyar Nőorvosok Lapja 50. 38-42. 1987.
26. Répásy I. Domány B. Vass E.: Embrionalis teratoma különleges esete
Magyar Nőorvosok Lapja 51. 309-310. 1988.
27. Domány B. Vértes M. Varga P. Szereday Z.: A Nizoral alkalmazása a nőgyógyászatban és hatása a női ciklusra
Gyógyszereink 38. 243-245. 1988.
28. Kelemen A. Pejtsik B. Domány B. Szereday Z.: Velőcsőzáródási rendellenességgel nem szövődött magas anyai se-AlP szint jelentősége nemdohányzó és dohányzó terheseknél
Magyar Nőorvosok Lapja 56. 407-409. 1993.
29. Gardó S. Domány B. és mtsai.: Hüvelyi gombásodás kezelése egyszeri adag Diflucan (fluconazol 150 mg) kapszulával
Gyógyszereink 43. 192-196. 1994.
30. Kelemen A. Pejtsik B. Domány B. Bódis J.: Az anyai szérum AlP- és hCG-szintjének módosítása az anyai testsúly és a dohányzás alapján
Magyar Nőorvosok Lapja, 60. 129-132. 1997.
31. Varga P. Ruzicska Zs. Domány B. Bódis J.: Császármetszés szövetskimélő kivitelezése Michael-Stark (Misgav-Ladach) módszer szerint. Újdonság egy több évszázados műtéti technikában – a módszer részletes ismertetése
Magyar Nőorvosok Lapja 63. Supplementum 53-59. 2000.
32. Kormy L. Domány B.: Betegség enciklopédia (szülészeti és nőgyógyászat fejezetében egyes részek megírása)
Springer - Vitalitás 2002. Bp.
33. Bálint I.B. Domány B. Bódis J.: Dissecalo aorta aneurysma csete terhességen
Magyar Nőorvosok Lapja 70. 387-389. 2007.
34. Bálint I.B. Domány B. Bódis J.: Az előzetes császármetszés hogében előforduló ectópiás terhességek esetei
Magyar Nőorvosok Lapja 71. 17-20. 2008.